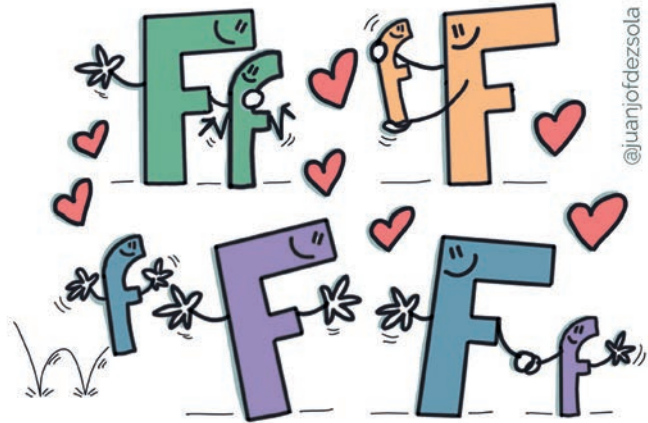

Sexualitat de parella

Quan l'elecció del projecte de vida és l'amor, la sexualitat es torna un vertader diàleg constructiu dels cossos

SALVADOR MANICH BOU
President del Centre de
Preparació al Matrimoni

La sexualitat és el mecanisme natural destinat a mantenir la pervivència de les espècies. En els éssers humans, de manera distintiva, la sexualitat pren també una dimensió moral on l'amor i l'empatia intervenen juntament amb el plaer, de manera que l'equilibri entre aquestes forces permet no només la pervivència de l'espècie sinó l'estabilitat familiar, tan necessària per a l'assoliment de la maduresa de tots els membres de la família, els fills i els pares.

Quan una parella es planteja l'amor com a projecte de vida familiar (*Catalunya Cristiana*, núm. 2274), la sexualitat pren una dimensió plena, esdevenint un diàleg íntim sense paraules (un diàleg dels cossos, *Amoris laetitia*, núm. 284), per mitjà del qual l'amor pot créixer i manifestar-se de manera visible.

Si la parella viu la sexualitat des de l'egoisme, aquest diàleg es torna un monòleg on cadascú competeix en la satisfacció del plaer i la cerca del seu propi jo a costa de la servitud de l'altre. No és estrany, doncs, que la relació derivi cap a la violència emocional, si no física. Per contra, quan l'elecció del projecte de vida és l'amor, la sexualitat es torna un vertader diàleg constructiu dels cossos on es cerca la felicitat de l'altre a través de l'emotivitat i del contacte físic íntim que resulta plaent

per a tots dos. És aquest intercanvi l'adob necessari per al creixement de l'amor fecund i la millor pedagogia en l'art d'estimar (*The art of loving*, Erich Fromm) per als fills i per als que ens envolten.

En el diàleg madur dels cossos han de ser-hi presents la il·lusió, la imaginació, la creativitat, l'acceptació de les decepcions, no solament de les conscients sinó també de les inconscients, la superació de la rutina, el respecte mutu i l'atenció a la situació present de l'altre (*Fent camí amb les parelles*, pàg. 149).

No podem ignorar que és en la preadolescència quan els instints sexuals bàsics queden fixats en la persona. El papa Francesc es demana si les institucions educatives han assumit el repte plantejat en el Concili Vaticà II d'establir «una educació sexual positiva i prudent» (AL, núm. 280). Personalment, penso que anem tard. La irrupció massiva de la pornografia violenta d'accés gratuït, disponible a les xarxes per a nens des de 10 anys, pot tenir efectes psíquics irreversibles en la pèrdua dels sentiments de compassió i d'empatia (joseluisgarcia.net). Cal que acompanyem amb cura els nostres fills en el seu creixement afectivosexual des de petits.